ఒక ఆత్మ కథ

టి. జగన్నాథం

అసలు నే నా సమావేశానికి అనాహూతుడిని.

కానీ నా కున్న ఉత్సుకత ప్రమీలని గురించి మా రమణి చెప్పిన విచిత్రమైన విషయాలు నన్నా సమయానికి అక్కడికి తీసుకుపోయినాయి. అది అసుర సంధ్యా సమయం. దినకరుడు అస్తమించినా నిశీథి ఇంకా అధికారానికి రాని సంధి. ప్రమీల వాళ్ళ ఇంట్లో మేడపైన చిన్న గదిలో ఏర్పాటయింది కార్యక్రమం. ఆ గదిలో చాలీ చాలని వెలుగు నిస్తున్న ఒకే ఒక ఎర్ర జీరో బల్బు తదుపరి కార్యక్రమానికి సూచీప్రాయంగా ఉంది. మధ్యలో ప్రమీల, చుట్టూ ఇద్దరమ్మాయిలు—అందులో రమణి కాక మరి ముగ్గురు కుర్రాళ్ళున్నారు. రమణి తప్ప ఎవరి పరిచయమూ లేదు నాకు.

నేను ప్రవేశిస్తూనే "మా అన్నయ్య—హెడ్ క్వార్టర్స్ హాస్పిటల్లో అసిస్టెంట్ సర్జన్" అంది రమణి క్లుప్తంగా. ప్రమీల, తదితరులు మౌనంగా తల లూపారు. ఆహ్వానమూ లేదు, నిరసనా లేదు. నా రాకకు అనిపించింది ఆ శిరః కంపన. చాప మీద కూర్చుంటూ చుట్టూ చూశాను. ఎందుకో వాతావరణ మంతా అసహజంగా, ఛార్జ్‌డ్‌గా ఉన్నట్టూ, ఊపి రాడనట్టూ తోచింది. ప్రమీలను గమనించి చూశాను. కళ్ళు చెదిరే అంద మామెది. చిక్కి శల్యమై కనబడుతూంది. కాని కళ్ళలో ఏదో చిత్రమైన వెలుగూ, దీక్షతో కూడిన ఏకాగ్రతా కనబడ్డట్టయింది. నా కేసి దీక్షగా చూస్తే హిప్నటైజ్ అయిపోతా ననిపించింది. బలవంతాన చూపు మరల్చుకుని రమణిని చూశాను. ఆమె నన్నే చూస్తూంది. "ఏమంటావు మరి?" అన్నట్లున్నాయి ఆమె చూపులు. తల పంకించాను చూద్దామన్నట్టు.

ప్రమీల ముందున్న వస్తు సముదాయాని కేసి చూశాను. ఒక పెద్ద తెల్ల కాగితం. ఆంగ్లంలో ఏ నుండి జడ్ దాకా అక్షరాలు అర్ధచంద్రాకారంలో ఒకో అక్షరం ఒకో చిన్న వృత్తంలో రాయబడి ఉన్నాయి. మధ్య పేనాని క్యాప్ తెరవకుండా పెట్టుకుంది ప్రమీల. ఆమె కిరు వైపులా పెన్నూ, పేపర్లూ పట్టుకుని తదితరులూ. ప్రమీల నిశ్చలంగా కూర్చుని ఉంది. ఆ పేపరు వైపు చూస్తూందే కాని ఆమెకు బాహిరమైన స్పృహ చాలా తక్కువని

పించింది. ఆ పలా అక్షరాలస్వరూపం ఆమె పెరిబంచి చేరటం లేదల్లే ఉంది. ఉన్నట్టుండి చిన్నగా గొణగడం ఆరంభించిం దామె.

ఒక్కసారి ఒళ్ళు ఝల్లు మంది నాకు. గదిలో మేము ఏడుగురు కాక, మరెవరో అదృశ్య వ్యక్తి ప్రవేశించినట్టూ, ఆ వ్యక్తి ఉనికి స్పష్టమైనది గానూ తోచింది. చటుక్కున పరిసరాల స్పృహ మసకబారి మెదడు మొద్దుబారి పట్టేసింది. ఇటువంటి అనుభూతి నా జీవితంలో ఎప్పుడూ ఎరగను. భౌతికమైనవన్నీ, బాధలూకూడా ఒకోసారి వరాల పైన తియ్యటి అనుభూతిని కలిగిస్తాయి. ఈ ప్రస్తుత స్థితి అలానే ఉందని తోచింది. ప్రమీల చెయ్యి విపరీతంగా కదలటమూ, ఆమె చేతి లోని పెన్ ఒక అక్షరా న్నుండి మరో అక్షరం పైకి ప్రయాణించటమూ ఆరంభమైంది. పక్క నున్న వ్యక్తులు ఆ కలం కదలిక ననుసరించి తాము సిద్ధంగా ఉంచుకున్న కాగితాల మీద చకచక రాసుకు పోతున్నారు. ఒక స్టార్టర్ స్విచ్ నొక్కితే లయ బద్ధంగా కదిలే పెద్ద యంత్ర భాగాలు గుర్తు కొచ్చాయి. అతి ప్రయత్నం మీద నా ఆలోచనల్ని అదుపులోకి తెచ్చుకున్నాను.

దుర్గమ, హిమాలయ సానువుల్లో చంద్రుణ్ణి, గంగను శిరోధారణ చేసిన పరమశివుడు తాండవ నృత్యం చేస్తాడని మనం పురాణాల్లో చదువుకుని మురిసిపోతే, ఈ శతాబ్దిలో హిమాలయాల్లోని అత్యున్నత శిఖరాన్ని అధిరోహించారు. చంద్రగ్రహం పైకి మనుషుల్నీ, యంత్రాల్నీ పంపగలిగారు. మానవ మేధ సాధించిన ఈ శాస్త్ర ప్రగతిని నే నెప్పుడూ హర్షించే వాణ్నే. ఈ హేతువాద దృక్పథంతో నా లోని మూఢ విశ్వాసాలూ, మూర్ఖ నమ్మకాలూ అంతరించాయి చాలా వరకు. అందుకే ప్రమీల గదిలో ఆనాడు జరుగుతున్న తతంగం నిరర్థకంగా గారడీగా నమ్మదగినదిగా తోచింది. ఎందు కిలా జరుగుతూంది? నన్నెవరూ హిప్నటైజు చెయ్యకనే నా ఆలోచనా, శక్తీ, హేతువాదమూ మరుగున పడ టానికి కారణ మేమిటి? అసలు నేనొచ్చిన పనేమిటి? జరుగుతున్న దేమిటి?

"నో" అని అరిచింది ప్రమీల ఉన్నట్టుండి. దానితో నేను వాస్తవాని కొచ్చి పడ్డాను. మిగిలిన స్నేహితులు నిరాశతో తలలు విదిలించారు. రమణి ముఖంలో పెద్ద రిలీఫ్ కనపడింది.

"ఏం జరిగింది?" అన్నాను ఆశ్చర్యంతో. ఆసరికి ప్రమీలలో బాగా మార్పు కనపడింది. ఘోలోక ఘోరణి తోచింది ఆమె వైఖరిలో. బాగా అలిసినట్టు ముఖం వాడింది.

"నాకు తెలుసు ఏం జరిగిందో" అన్నాడు ఒక హిప్పీ క్రాపు మిత్రుడు. అతడు కాబోయే ఇంజనీరట. అతడే పైకి లేచి ట్యూబ్‌లైట్ వెలి గించాడు.

"ఎవరో మనలో వ్యక్తే కావచ్చు; లేదా మన అతిథి మిత్రుడు కావచ్చు. చాలా పట్టుదలతో, గొప్ప విల్ పవర్‌తో మనకు సహాయ పడుతున్న స్పిరిట్‌ని అడ్డగిస్తున్నారు. అందుకే మన కేదైనా సమాచారం అందించటమలా ఉంచి మనమధ్యకే రాలేకపోతూం దా

పిరికివాడు ప్రమాదానికి ముందే భయ పడతాడు. అవివేకి ప్రమాద సమయంలో భయ పడతాడు. ధైర్యవంతుడు ప్రమాదం జరిగిపోయిన తర్వాత భయ పడతాడు.

— రిచర్

స్పిరిట్. ఇలాగైతే ఈ సెషన్స్ శుద్ధ దండగ. ట్రైన్స్ మేస్తాను" అన్నా డతడు నా కేసి ఓరగా చూస్తూ.

లైటు వెలగడం ఒక సంకేతం లాంటి దన్నట్టు ప్రమీల వాళ్ళ పని మనిషి అందరికీ 'టీ' పట్టు కొచ్చింది. ప్రమీలే స్వయంగా లేచి మా అందరికీ 'టీ' ఇచ్చింది. వాచీ కేసి చూసుకున్నాను. ఏడున్నరైంది టైమ్. మరో అర గంటలో క్యాజువాల్టీ వార్డులో రిపోర్ట్ చేసి నైట్ డ్యూటీ చెయ్యాలి. పైకి లేచి "క్షమించండి. నేను మరో పది నిమిషాలకి మించి ఉండలేను. డ్యూటీ కెళ్ళాలి. మనం రామనగర్ చివరలో ఉన్నాం కనక హాస్పిటల్ దగ్గరే ఉంది. నాతోకూడా అలా వస్తే ఈ విషయ మంతా దయచేసి నాకు తెలిసేలా చెప్పటానికి వీలుంటుంది, మీ కభ్యంతరం లేకపోతే" అన్నాను.

నా వెంట రమణి కాక ఇద్దరు మాత్రం వచ్చారు. అందులో ఇంజనీరింగ్ చదివే కుర్రా డున్నాడు.

"మీకు తెలుసనుకుంటాను—ప్రమీల మంచి మీడియమ్..." ఇంకేదో అనబోతున్న అతణ్ణి ఆపి "మీడియమంటే ఏమిటి? దేనికి మీడియం?" అని ప్రశ్నించాను.

ఆసరికి లెవెల్ క్రాసింగ్ దాటి రోడ్డు పక్కనే ఉన్న పెద్ద బండల మీద కూర్చున్నాము. లక్ష ణ్నుంచి విద్యుద్దీపాల వెలుగులో మెరిసి పోతూ కనబడు తూంది హాస్పిటల్ బిల్డింగ్ రోడ్డు కటు వేపు. ముందుకు కలెక్టరు, జడ్జి బంగళాలు గంభీరంగా నించున్నాయి. ఆ చిక్కటి చీకట్లను తరుముతూ దూరంగా పట్టాల మీద లయ బద్ధంగా చప్పుడు చేసుకుంటూ ఒక గూడ్సు ట్రెయిన్ వస్తూంది.

"అయితే మీ కీ వ్యవహారమంతా కొత్తన్న మాట. సరే, చెబుతాను. కానీ, చూడండి. మీరు డాక్టర్లు అంత మాత్రాన మనిషికి సంబంధించిన ఏ మార్పూ ఈ ఫ్రేమ్‌ని దాటి ఉండదని మీ రనుకుంటే అది పొరపాటవుతుంది. షేక్స్‌పియర్ ఏమన్నాడు? 'దేరార్ మోర్ థింగ్స్ ఇన్ హెవెన్...' అన్నాడు భావి ఇంజనీరు.

"కానీ షేక్స్‌పియ రన్నదాన్ని బట్టి ప్రపంచ భౌతిక స్వభావం నిర్ణయించబడలేదు. మిల్టన్‌కి విశ్వ స్వరూపాన్ని గురించి ఒక నిర్దుష్టమైన అభిప్రాయ మున్నట్టు తెలుస్తూంది. అంతర్ముఖు డయిన ఆ మహా కవికి ఈ విశ్వ స్వరూపాన్ని గురించి ఉండిన అభిప్రాయం కేవలం వూహాశక్తి ఉరకలు వేసినట్టల్లా ఏర్పడిందే కాని, నిజంగా ఈ రోజు మనందరికీ తెలిసిన యూనివర్స్ ఎలాంటిది? ఆయన వూహ ఎలాంటిది? ఒక సైంటిస్ట్‌గా మీరు చెప్పండి" అన్నా న్నేను.

"అయాం సారీ. నేను బాహిరమూ, భౌతికమూ అయిన మేటర్‌ని గురించి కాదు చెప్పబోతున్నది. ఈ ఎముకలగూడు మధ్యలో భద్రంగా ఇరుక్కుని మీ రన్న ఈ శాస్త్ర విజ్ఞానాని కంతా కారణభూత మయిన మానవుని మనసుని గురించి" అన్నా డతడు.

"సరే. మనం అసలు విషయాని కొద్దాం. మనిషి ఆలోచనా సరళి, వూహాశక్తీకూడా భౌతికమైన మేటర్‌కు చాలా భాగం కట్టుబడి ఉంటుందనీ, డాక్టర్లైన మేము ఈ రెంటికీ సమన్వయం కలిపి మానసిక వ్యాధుల్ని ట్రీట్ చేస్తామనీ గుర్తుంచుకొని మరీ ముందు సంగతి పరిశీలించాలి" అన్నాను.

"ఎక్సెప్ట్ దేర్. అలా కాకపోతే సారీ సెషన్‌కు వచ్చే వారు కారు. ప్రమీల ఎమ్.ఎ. చదువుతూందనీ, ఆమె క్లాస్‌మేట్ అయిన రమణికి మీరు అన్న వరస అనీ నాకు తెలుసు. అందుకే ఈ మధ్య బాగా దిగజారిన ప్రమీల ఆరోగ్యస్థితిని ఇన్వెస్టిగేట్ చేయటానికి మీరు ప్రయత్నిస్తున్నారనికూడా నాకు తెలుసు. కనక మీకు అన్నివిషయాలూ తెలియటం మంచిది."

"ఈ 'ప్లాన్‌షెట్' ను గురించి ప్రమీల యాదృచ్ఛికంగా తెలుసుకున్నా తరవాత తరవాత తనే స్వయంగా చాలా ప్రయోగాలు చేసింది. సాయంత్రం వేళల్లో, మీరు చూసినట్టు వీలైనంత ఏకాంతంగా కూర్చుని వాతావరణంలో తిరుగాడు తుండే స్పిరిట్స్‌ని ఆహ్వానిస్తారు మీడియమ్స్. తరవాత తి కిష్టమైతే చుట్టు పక్కల పరిభ్రమి స్తున్న ఏదో ఒక స్పిరిట్ ఆహ్వానా న్నందుకుని వస్తుంది. ఆ ఆత్మే మీడియం చేతిని అక్షరాల వెంబడి నడిపిస్తూ మన ప్రశ్నలకి జవాబిస్తుంది. మొదట్లో ఏవేవో స్పిరిట్స్ పిలిచిన కొద్ది క్షణాల్లో వచ్చి జవాబులిచ్చేవి. అవంత నిర్దుష్టంగాఉండేవికావు. పైగా కొన్ని తప్పు సమాధానాలూ ఇచ్చేవి. కాని ఒక సెల్లాళ్ళుగా ప్రమీలతో ఒక పర్టికులర్ స్పిరిట్ బాగా స్నేహం చేసుకుంది. ఆ స్పిరిట్ పరిజ్ఞానం అపరిమితం. చాలా చక్కగా భూత భవిష్యత్తుల్ని గురించి సమాధాన మివ్వగలదు. ఆ స్పిరిట్‌కి మీడియంగా ప్రమీల చక్కగా కుదిరింది. దరిదాపు ప్రతి రోజూ ఆ స్పిరిట్‌ని కాంటాక్ట్ చేసే స్థితికి వచ్చిం దామె. చివరికి ఏలాటి ఎక్విప్‌మెంటూ, ప్రయత్నమూ కూడా లేకుండా నేరుగా ఆ స్పిరిట్‌తో మాట్లాడే వరకు వచ్చిం దిప్పుడు.

అలాంటిది ఇవాళ మీ రున్నారని ఎంత ప్రయ త్నించినా ఆ స్పిరిట్ మా మధ్యకు రాలేక పోయింది. ఇక్కడొక చిన్న తిరకా సుంది. ఏమైనా మనం ఐహిక మనుష్యులం కదండీ. భౌతిక కాయా న్నుండి వేరు పడ్డ ఆ ఆత్మలు మీ లాటి గొప్పమానసిక ధారణ కల వ్యక్తులు రెసిస్ట్ చేస్తే మన మధ్యక రాలేవు. మీ రివాల్టి సెషన్‌లో అదే చేశారు" అని ముగించాడు.

"ఒక రకంగా అంతే జరిగిందేమో. నేను నిజంగా రెసిస్ట్ చెయ్యలేదు కానీ మరేవో తీవ్రమైన ఆలోచనా సరళికి లోనయ్యాను. దయచేసి రేపు మరో సెషన్

ఏర్పాటు చెయ్యండి. ఈ రాత్రి డ్యూటీ ఈ రోజుతో ముగుస్తుంది. కొంత టైమ్ కలిసొస్తే ప్రయత్నించ వచ్చు" అన్నాను.

మరునాటి రోజు నా కోరిక పైన మరో సెషన్ ఏర్పాటు చెయ్యబడింది. ప్రమీల ఆరోగ్యం చక్కబడా లంటే ఈ వ్యవహారం అంతు తేలాలి. మా చీఫ్ పారాసైకాలజీలో బాగా కృషి చేసిన వాడు. మరునాటి సెషన్‌లో ఎలా మసులుకోవాలో కాస్త విశదీకరించి ఆయన్నీ నా అతిథిగా ఆ సాయంత్రం సెషన్‌కి తీసుకొచ్చాను. ఆయన ఇంతకు ముందే ఇటువంటివి కాకపోయినా ఆత్మల్ని ఆహ్వానించి ప్రశ్నించే వ్యవహారాన్ని బాగా చూశారట. అందుకే నా ఆహ్వానాన్ని సంతోషంగా అంగీకరించారు.

మామూలుగానే మొదలైంది సెషన్. ఆ రోజు ఎక్కువ ప్రయత్నం లేకుండా మా సన్నిధికి రాగలిగింది ప్రమీల ఫ్రెండ్ అయిన స్పిరిట్.

మేము ప్రశ్నించకుండానే తెలియజేసింది... తెలియజెయ్యటం అంటే ప్రమీల చేతిలోని పెన్ కదులుతున్నట్టుగా అక్షరాలు రాసుకుని పోవటం, వాటిని కలిపి చదువుకోవటం అన్నమాట—నా గురించి మా చీఫ్ రెడ్డిగారిని గురించి నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఎందుకంటే రెడ్డిగారు ఒక్కడికా సమయాని కొస్తున్నట్టు ఎవరికీ తెలీదు. నేనే కావాలని ఎవరికీ తెలియనివ్వలేదు. అలాంటిది ఆ స్పిరిట్ చక్కగా ఆయన్ని పేరు పెట్టి ఆహ్వానించేంది—నా ప్రశ్నలకు [illegible]లిస్తూ ఆయన క్వాలిఫికేషన్స్. ఇంతకు ముందు ఎక్కడెక్కడ పని చేసిందీ, ఈ సెషన్స్ కాయడం రావటం ఎలా జరిగిందీ మొదలైన వివరాలు మాటకి మాట పొల్లు సరిగా చెప్పింది.

"ఫ్రెండ్. అలాగే నువ్వెవరో నాకు చెప్పటం ధర్మం కదా" అని రెడ్డి ప్రశ్నించారు.

"ఈ ధర్మాలా, మర్యాదలూ నాకు వర్తించవు. మీ ప్రశ్నకు జవాబు ఇప్పుడప్పుడే చెప్పను. అనవసరం" అని సమాధానం వచ్చింది.

"నువ్వు ఏం కోరుతున్నావ్?" ప్రశ్న రెడ్డిగారిది.

"నన్ను మనసారా కోరి ఆహ్వానిస్తున్నారు కనుక రావటం, వారికి సహాయం చెయ్యటం నా అభిలాష." ఆత్మ సమాధానం.

"ఎలాటి సహాయం?" ప్రశ్న.

"వారి భవిష్యత్తును గూర్చి ఏదైనా నాకు అవసరమనిపించినంత వరకూ సూచన లిస్తాను. ఒక మంచి స్నేహితుడుగా సాన్నిహిత్యాన్ని కోరుతాను." జవాబు.

"మరి ప్రమీల ఆరోగ్యం ఎందుకు చెడింది?" మౌనం.

"ప్రమీలకు నీ మూలంగా ఎలాంటి హాని జరగదని హామీ ఉన్నట్లు భావించ వచ్చునా?" ప్రశ్న. మౌనం.

ఈ ప్రశ్న మళ్ళీ మళ్ళీ రిపీట్ చెయ్యబడింది. మాటేగా జవాబు రాలేదు. ఉన్నట్టుండి "నా టైమ్ అయిపోయింది" అని స్పిరిట్ అక్కణ్ణుంచి తప్పుకుంది. జరిగినదంతా ప్రమీలకు తెలియజేశాము.

తరువాతి సెషన్స్ రెడ్డిగారి సమక్షంలోనే జరుపబడ్డాయి.

"మీకు ప్రమీలతో పరిచయం ఎలా జరిగింది?" నా ప్రశ్న. చాలా సార్లు ఈ ప్రశ్నకు మౌనమే సమాధానం లభించింది.

ఒకసారి ఎలాగో పో.

"నా వ్యక్తిగతమైనయిన విషయాల్ని గూర్చి ప్రశ్నించ వద్దు. అయినా ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం ప్రమీల నాకు తన స్కూల్ డేస్‌లో ఉండగానే తెలుసు" అని జవాబు వచ్చింది.

మరోసారి సెషన్స్‌లో డొంక తిరుగుడుగా హాస్పిటల్స్ రోగాలు గురించి ప్రమీల సహాధ్యాయుల గురించి ప్రశ్నిస్తూ ఆ ఆత్మని తన హాబీలు ఇంటరెస్ట్స్ అడిగాము. తన కిప్పుడు ప్రమీలనీ ఆమె ద్వారా మమ్మల్నీ కలుసుకోవటం తప్ప వేరే హాబీలు లేవని జవాబు దొరికింది.

"ఇంతకు ముందు?"

"టెన్నిస్ ఆడేవాణ్ణి. క్రికెట్ అంటే గొప్ప మోజు" అని తెలియజేసింది.

ఇంతకు మించి వ్యక్తిగతమైన ఏ సమాచారమూ లభించ లేదు.

తరవాత ప్రమీల గత జీవితాన్ని గురించి ఆరా తీశాము. నిజానికి ఇదంతా చాలా కాలమూ, ఖర్చూ ఉన్న వ్యవహారం. అందుకే నాకూ రెడ్డిగారికీ సమయం దొరకటమూ అదీ సులభంగా జరగకపోవటాన్న కొంత కాలం పట్టింది. నా పట్టుదలతో అది కాస్త ముందు కెళ్ళింది.

ప్రమీల హైస్కూలు చదివిన రోజులన్నీ అదృష్టవశాత్తు వాళ్ళ నాన్నగారు ఉద్యోగరీత్యా మాకు అరవై మైళ్ళ దూరంలో ఒక తాలూకా హెడ్ క్వార్టర్స్‌లో ఉండేవారు. ప్రస్తుతం అక్కడి మెడికల్ ఆఫీసర్ నాకు క్లాస్‌మేటూ, మా చీఫ్‌కి స్టూడెంటూ కావటాన్న మా పరిశోధన కాస్త సులువైంది. పైగా ఇప్పటికీ ప్రమీల కుటుంబానికి మంచి స్నేహితు లున్నారు.

వాళ్ళని ప్రశ్నించటం జాగ్రత్తగా చెయ్యాల్సొచ్చింది. ఏమంటే, ఒక రిద్దరు మా ప్రశ్నలకు "ఎందు కిలా అడుగుతున్నారు? ఆయన కేం జరిగింది? ప్రమీలని గురించి ఎందుకని వాకబు చేస్తున్నారు?" అని అనుమానాలు వెలిబుచ్చారు కూడా. అందుకే ఒకేసారి కాకుండా, ఒకే వ్యక్తిని కాకుండా చూసి సమాచారం సేకరించాల్సొచ్చింది. దీని కోసం మూడు మార్లు ఆ వూరెళ్ళాల్సొచ్చింది.

ఈ మధ్య రెండు సెషన్స్ జరిగాయి. ప్రమీల ఇంట్లో. చివరి సెషన్‌లో ఆ ఆత్మ సూటిగా ప్రస్తావించింది.

"నన్ను గురించి వివరాలు సేకరించటానికి చాలా ప్రయాస పడుతున్నారు. త్వరలో మీ [illegible] కనుక్కుంటారు. అసలు నేను మిమ్మల్ని మొదటే దూర ముంచాల్సి ఉండేది. సరే, మీకు శ్రమ తప్పించ టానికి నేనే అన్ని విషయాలూ చెబుతాను. నేను అగ్రికల్చర్‌లో బి. ఎస్‌సి. డిగ్రీ తీసుకుంటూనే ఆ వూళ్ళో డిమాన్‌స్ట్రేటర్‌గా పోస్టయ్యాను. క్రికెట్ ఆడటానికి ప్రమీలా వాళ్ళ స్కూల్ కెళ్ళేవాణ్ణి. అప్పుడే ఆమెని మనసారా ప్రేమించాను. కానీ నాలో సహజంగా ఉన్న పిరికితనం వల్లా, నేను ముందుకు వద్దా కులాల తేడా వల్ల మా పెళ్ళి జరుగుతుందన్న ఆశ లేకందునా మౌనం వహించాను. దురదృష్ట వశాత్తు ఆ రోజుల్లోనే పాము కాటుకు గురై అర్ధాంతరంగా మరణించింది నా భౌతిక కాయం. తరవాత అలా అలా తిరుగుతూ అనంతపురం పి. జి. సెంటర్‌లో ప్రమీలని ట్రేస్ చేశాను. అదృష్టవశాత్తూ అమే నన్నాహ్వానించటంతో సులభంగా అమెతో కాంటాక్ట్ ఏర్పరుచుకున్నాను. ఆ పరిచయమూ, ఆమె సాహచర్యమూ నా కెంతో తృప్తి నిచ్చాయి.

ఆమెకు కీడు చెయ్యాలన్న ఉద్దేశమైతే నాకు లేదు కాని, నా సాహచర్యం ఆమెకి హాని కలిగించి తీరుతుంది. ఇక మీదట ఆమెని కాని, మిమ్మల్నెవర్ని కాని కలుసుకోను. గుడ్ బై ఫ్రెండ్స్." ప్రమీల స్పృహ తప్పి పడిపోయింది.

తరవాత రోజుల్లో మా ట్రీట్‌మెంట్ కి చక్కగా రెస్పాండై ప్రమీల ఆరోగ్యం చక్కబడింది. ★